

Księga Hioba

Rozdział 28

1. Ma srebro początki żył swoich i złoto ma miejsce, gdzie je spuszcza. 2. Żelazo z ziemie biorą, a kamień od gorącości rozpuszczony w miedź się obraca. 3. Zamierzył czas ciemności i koniec wszech rzeczy on upatruje, kamień też mroku i cień śmierci. 4. Rozdziela strumień od ludu pielgrzymującego, tych, których zapomniała noga niedostatecznego człowieka i bezdrożnych. 5. Ziemia, z której się rodził chleb na swym miejscu, od ognia podwrócona jest. 6. Miejsce safiru kamienie jego, a breły jego złoto. 7. Szcieżki ptak nie widział ani na nie pojrzało oko sępowe. 8. Nie deptali jej synowie kramarscy ani przeszła po niej lwica. 9. Na krzemień ściągnął rękę swoją, wyrócił z korzenia góry. 10. W skałach wykował strumienie i wszelką rzecz drogą widziało oko jego. 11. Głębokości też rzek wybadał, i rzeczy tajemne na światłość wywiódł. 12. A mądrość gdzie bywa naleziona i które jest miejsce rozumu? 13. Nie wie człowiek ceny jej ani bywa naleziona w ziemi rozkosznie żyjących. 14. Otchłań mówi: Nie masz jej we mnie; a morze powiada: Nie masz jej ze mną. 15. Nie dadzą złota szczerego za nie ani odważą srebra za odmianę jej. 16. Nie będzie porównana z nakrapianemi farbami Indyjskimi ani z kamieniem sardonychem nadroższym abo z safirem. 17. Nie zrówna z nią złoto ani kryształ, ani będą zamienione za nią naczynia złote. 18. Wysokie i wyniosłe rzeczy nie będą spomienione ku przyrównaniu jej, ale wyciągana bywa mądrość z skrytości. 19. Nie zrówna z nią topazjus z Etiopieji ani jej przyrównają do naczystszej farby. 20. Skądże tedy mądrość pochodzi i które jest miejsce rozumu? 21. Skryta jest od oczu wszystkich żywiących, ptacy też niebiescy nie wiedzą o niej. 22. Zatrącenie i śmierć rzekły: Uszyna naszymi słyszeliśmy sławę jej. 23. Bóg rozumie drogę jej i on wie miejsce jej. 24. On bowiem widzi kraje świata i na wszystko, co jest pod niebem, patrzy. 25. Który uczynił wiatrom wagę i wody zawiesił pod miarą. 26. Gdy stanowił dżdżom prawa i drogę nawałności szumiącym, 27. tedy ją widział i opowiedział, i nagotował, i wyszladował, 28. i rzekł człowiekowi: Oto bojaźń Pańska, ta jest mądrość, a wiarować się złego - rozum.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.